

Съ този начинъ въ 525 год. преди Р. Х., тронъ тѣ на Фараоны тѣ былъ съборенъ и Египетъ станѣлъ провинція на персидското господарство. Подиръ завоюваніе то на Египетъ Камбизъ се рѣшилъ да покори и лежащата на югъ отъ Египетъ Еѳіопія, за богатства та на която се приказвали чудеса. Испървень той испроводилъ тамъ посланници съ порѣчанье да разгледатъ тѣзи страна и да попитатъ Еѳіопскія царь: не жалае ли той да бѣде пріятель на Камбиза? Но Еѳіопскій тѣ царь проумѣлъ тѣзи хитрость и далъ на посланници тѣ лѣкъ, като имъ казалъ тѣзи думы: „Ако Персы тѣ могатъ толкось лесно, колко то ный, да обтегнѣтъ този лѣкъ, нека додѣтъ тука; ако ли не, тогасъ нека благодарѣтъ богове тѣ, че Еѳіопены тѣ ѣще не сѣ помыслили да идѣтъ срѣщо Персы тѣ.“

Този отвѣтъ много разсърдилъ Камбиза и той безъ да снабди достатъчно войска та си съ храна трѣгнѣлъ въ походъ. Като стигнѣлъ до Фивы, той отдѣлилъ 50,000 человекъ и ги проводилъ да покорѣтъ Аммонійцы тѣ. А съ друга та си войска продължавалъ да върви по гореща та пустыня, коя то опасва Еѳіопія. Но преди да премине и третя та часть отъ пѣтя си, храна та му за войска та са свърши, но Камбизъ не помысли да са върне назадъ, защо то са надѣяше скоро да стигне до Еѳіопски тѣ селбища. Персы тѣ за храна наченѣли да убивать добитѣка, кой то имъ носеше товари тѣ; но за нѣколко дни сичко изѣдохъ; тогасъ поддържахъ живота си съ корени и трѣвы. Но като навлѣзли въ страшна та песечива пустыня, тогасъ са рѣшили на едно жестоко средство: тѣ отдѣляли изъ помежду си десетия члѣкъ и го изѣдали. Тогасъ Камбизъ са оплаши и разумъ на конецъ, че съ този начинъ войны тѣ му ще са истриѣтъ единъ другій: като изгуби много хлияды народъ, той са върнѣлъ въ Египетъ.

И походъ тѣ противъ Аммонійцы тѣ са свършилъ злополучно. Една сутрина на пѣтя духнѣлъ силенъ